

РЕШЕНИЕ

№ 9991

гр. София, 21.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9721** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. Р. Б., като пълномощник на КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ, представлявана от председателя, срещу РЕШЕНИЕ №3680/13.08.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 121^{-ви} с-в по н.а.х. дело №4899/2024г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Оспорва извода на първостепенния съд, че решение по т.3 от Протокол №206/28.06.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) не е индивидуален административен акт по смисъла на АПК. Поддържа, че регулаторният орган, в т.2 и т.3 от решението, е дал задължителни указания на титулярите на лицензии за дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ относно съдържанието на информацията, която крайните снабдители на природен газ следва да представят на КЕВР за целите на изчисляване на дължимите годишни лицензионни такси. Намира за безспорно установено по делото, че „Овергаз Мрежи“ АД не е представило (нито в срок, нито към настоящия момент) коригирана справка, съгласно указанията, дадени с решение по т.3 от Протокол №206/28.06.2023г. Твърди,

че като не е изпълнило задължителните указания на протоколното решение на КЕВР, административнонаказаното лице е препятствало възможността на административния орган коректно да изчисли и събере дължимата годишна лицензионна такса за 2023г. по лицензия №Л-184-12/27.04.2009г. Изтъква, че след като „Овергаз Мрежи“ АД не е представило информацията изискана с протоколното решение, и предвид факта, че в годишния финансов отчет на търговеца за 2023г. няма информация за размера на приходите от продажба на природен газ за отделните лицензии на дружеството, а се съдържат единствено данни за общия размер на тези приходи, КЕВР е в невъзможност да изчисли и събере дължимите годишни лицензионни такси. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) №НП-9/14.02.2024г., издадено от председателя на КЕВР. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

Ответникът – „ОВЕРГАЗ МРЕЖИ“ АД, ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юр. И. А. поддържа, че деянието, за което е санкционирано дружеството се явява несъставомерно от обективна страна, поради това, че решението на КЕВР няма качеството на индивидуален административен акт (факт, установен с влязъл в сила съдебен акт), с оглед на което неговото нарушаване или неизпълнение не осъществява състава на чл.20б, ал.1 от Закона за енергетиката (ЗЕ). Твърди, че дружеството всяка година предоставя на КЕВР годишните си финансови отчети, включително приложенията към тях, съгласно Закона за счетоводството и годишните одиторски доклади, както и отчетна информация по видове дейности (чл.38, ал.1 ЗЕ), в това число справки за дейност „разпределение на природен газ“, „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ и за нелицензионни дейности, попълнени с приходите, които съответстват на приходите от годишния финансов отчет на дружеството. Сочи, че всяка година КЕВР определя годишните лицензионни такси именно на база представените от дружеството отчети. Според ответника по касация основание за определяне на различен подход при изчисление на годишните лицензионни такси би могло да бъде изменение в нормативната уредба, но не и волеизявления на Комисията без властнически характер. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СПП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №НП-9/14.02.2024г., издадено от председателя на КЕВР, на „Овергаз мрежи“ АД, в качеството му на енергийно предприятие и като титуляр на лицензия №Л-184-12/27.04.2009г. за дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ за територията на Столична община и [община], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20 000 (двадесет хиляди) лева, на

основание чл.206, ал.1 ЗЕ, за това, че в срок до 14.07.2023г. не е представило в КЕВР коригирана справка за определяне на годишна лицензионна такса за 2023г., която в частта „приходи от лицензионна дейност“ да включва всички приходи от извършваната лицензионна дейност, включително от приходите от продажбата на природен газ и приходи от достъп и пренос до газопреносната мрежа, с което е нарушило решение на КЕВР по т.3 във вр. с т.2 от Протокол №206/28.06.2023г. С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №НП-9/14.02.2024г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. При съставяне на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП, ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства, първостепенният съд обаче е приел, че нарушението, за което е санкционирано „Овергаз мрежи“ АД се явява несъставомерно от обективна страна, поради факта, че решението на КЕВР няма качеството на индивидуален административен акт (виж Определение №4250/22.04.2024г. по дело №7482/2023г. по описа на АССГ, XV тричленен състав, Определение №3527/03.04.2024г. по дело №7720/2023г. по описа на АССГ, XXVI тричленен състав), поради което не е осъществен съставът на чл.206, ал.1 ЗЕ.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 121-^{ви} състав.

С решение на КЕВР по Протокол №206/28.06.2023г., в частта по т.3 от него, във вр. с т.2, прието съобразно доклад относно годишни лицензионни такси, които се събират от Комисията, е указано на дружествата, титуляри на лицензия за дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“, всяка година при изготвяне на справка за определяне на годишна лицензионна такса за дейност, да включват в частта „приходи от лицензионна дейност“, всички приходи от извършваната от тях лицензионна дейност, включително приходите от продажбата на природния газ и приходи от достъп и пренос до газопреносната мрежа. Посочено е още, че дружествата, титуляри на лицензия за дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“, в срок до 14.07.2023г. следва да представят в КЕВР коригирани справки за определяне на годишна лицензионна такса за 2023г.

Не се спори по делото, че „Овергаз мрежи“ АД е титуляр на лицензия №Л-184-12/27.04.2009г. за дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“, както и че с писмо от 04.07.2023г. е било уведомено от КЕВР за дадените указания с решение по Протокол №206/28.06.2023г., в частта по т.3.

Съгласно санкционната разпоредба на чл.206, ал.1 ЗЕ на енергийно предприятие, което наруши разпоредби на този закон, на подзаконови нормативни актове по прилагането му, контролът за изпълнението на които е възложен на комисията, на общи или индивидуални административни актове на комисията, правнообвързващи решения на Агенцията за сътрудничество на енергийните регулатори (АСРЕ) или условията на издадената му лицензия, се налага имуществена

санкция от 20 000 до 1 000 000 лева.

Акът на КЕВР, обективиран в Протокол №206/28.06.2023г., в частност по т.3 от него, е бил предмет на съдебен контрол за законосъобразност (в тази връзка са: Определение №4250/22.04.2024г. на АССГ, постановено по адм. дело №7482/23г., XV троен състав; Определение №3527/03.04.2024г. на АССГ, постановено по адм. дело №7720/2023г., XXVI троен състав; Определение №13950/20.12.2024г. на ВАС, постановено по адм. дело №9197/2024г., Трето отделение). Видно от мотивите на съдебните актове, решението на КЕВР по Протокол №206/28.06.2023г., в частта по т.3 от него, във вр. с т.2, не представлява общ административен акт според определението на чл.65 АПК, както и не може да се квалифицира като индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, тъй като не обективира властническо волеизявление на административен орган, от категорията на оспорваните по съдебен ред. Решението в посочената част няма за цел да създаде права или задължения или да засегне непосредствено права, свободи или законни интереси на посочените дружества, тъй като задължението за подаване на отчетна информация по видове дейности, въз основа на която да се определи годишната лицензионна такса, произтича от самия закон - чл.38, ал.1 ЗЕ. Безспорно е законното задължение на дружествата - лицензианти, според съдебните състави, да водят отделна счетоводна отчетност за всяка дейност, подлежаща на лицензиране по този закон и други дейности, за всеки клон и предприятие и дейности при регулирани и свободно договорени цени (чл.37, ал.1 ЗЕ). Допълнено е, че енергийните предприятия са длъжни всяка година да предоставят на комисията: годишните си финансови отчети, включително приложенията към тях, съгласно Закона за счетоводството и годишните одиторски доклади; отчетна информация по видове дейности; енергийните предприятия са длъжни при поискване от комисията, от Комисията за защита на конкуренцията и от Европейската комисия в изпълнение на техните правомощия да предоставят документация, счетоводна, технико-икономическа и друга информация, включително за сключени договори (чл.38, ал.1 и 2 ЗЕ). В тази връзка е обобщено, че решението на КЕВР по т.3 от дневния ред по Протокол № 206 от 28.06.2023г., е с организационен, указателен характер, изхождащ от регулаторното правомощие на КЕВР за събиране на такси – чл.28, ал.1 ЗЕ, чийто размер е одобрен с тарифа на Министерски съвет - ал.2. За никое от дружествата като самостоятелни правни субекти, не произтичат пряко и непосредствено правни последици от обстоятелството, че подадените от тях справки за определяне на годишната лицензионна такса (безспорно са задължени да подават такива справки пред Комисията за енергийно и водно регулиране), следва да съдържа приходите от всички видове дейности в РБългария, каквото е указанието по т.2 от диспозитива на акта. Правни последици от съобразяването на отчетените приходи от дейността биха възникнали въз основа на последващи действия на КЕВР.

При това, след като решението на КЕВР по Протокол №206/28.06.2023г., в частта по т.3 във вр. с т.2, не представлява общ или индивидуален административен акт, неговото неизпълнение от страна на „Овергаз мрежи“ АД, не може да бъде основание за налагане на административно наказание „имуществена санкция“ по реда на чл.206, ал.1 ЗЕ, както правилно е приел решаващият състав на СРС.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на

процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 150 (сто и петдесет) лева, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съобразно фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №3680/13.08.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 121^{-ви} с-в по н.а.х. дело №4899/2024г.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, представлявана от председателя, с адрес: [населено място], [улица], да заплати на „Овергаз Мрежи“ АД, ЕИК[ЕИК], сумата 150 (сто и петдесет) лева - разноски к.а.х. дело №9721/2024г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.